

СУТНІСНІ ТА АСПЕКТНІ ВИМІРИ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Липка Арсен Олегович

аспірант другого року навчання кафедри підприємництва і торгівлі
Західноукраїнський національний університет, Україна

Корпоративна соціальна відповідальність у загальному тлумаченні – це раціональний відгук організації на систему суперечливих очікувань заінтересованих сторін (стейкхолдерів), що спрямований на стійкий розвиток компанії; це відповідальність тих, хто приймає бізнес-рішення, перед тими, на кого ці рішення націлені. За своєю суттю корпоративна соціальна відповідальність – це імплементований у корпоративне управління певний тип соціальних зобов'язань (здебільшого добровільних) перед працівниками, партнерами, державою, інститутами громадянського суспільства та соціумом в цілому.

Сучасна організація є органічною частиною складної, взаємозв'язаної, взаємозалежної сукупності інститутів. Останні справляють значний вплив на організацію, постаючи в ролі споживачів, постачальників, органів влади, посередників, арбітрів тощо. У цій непростій мережі відносин переплетені економічні, соціальні, екологічні, політичні інтереси, мотиви і прагнення [3].

За останні роки інститут корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) пройшов шлях від організаційно-управлінської екзотики глобальних корпорацій до стандартних технологій упровадження цього феномену в практику організацій різноманітних форм власності і господарювання, різних розмірів та видів економічної діяльності, що функціонують у всьому світі. Створення спеціальних підрозділів і координаційних груп з упровадження системи КСВ, упровадження етичних кодексів і корпоративної культури, пронизаної духом соціальної активності та відповідальності, розроблення проєктів соціального інвестування, підготовка і публікація соціальних (нефінансових) звітів – далеко не повний перелік управлінських інновацій, що нині широко застосовуються в практиці як бізнес-структур, так і інших організацій. Так, за наявними даними у 2010 р. у світі було опубліковано близько 4000 звітів із соціальної відповідальності компаній, що більш як учетверо перевищує рівень 2000 року [4].

Вирішення питань та проблем з інноваційного розвитку та соціально відповідального підприємництва розглядаються в працях багатьма зарубіжними і вітчизняними дослідниками та науковцями, наприклад такими як М. Брун, К. Девіс, Е. Карнегі, Ф. Котлер, М. Фрідмен, В. Гордина, С. Ілляшенко, М. Стародубська [1, 2].

А у тлумаченні чинників відповідальності управлінської ефективності саме поняття корпоративна відповідальність (КВ) в сучасному бізнес-середовищі визнається як важливий чинник управлінської ефективності. Цей підхід не обмежується лише виконанням законодавчих вимог і етичних стандартів; він спрямований на створення позитивного впливу на суспільство, довкілля та внутрішнє функціонування компанії. Розглянемо деякі ключові аспекти, які підтверджують, що корпоративна відповідальність є значущим чинником управлінської ефективності:

1) стратегічне позиціонування: КВ допомагає компаніям визначати свої цілі та завдання, виходячи за межі прибутковості. Вона встановлює стратегії, спрямовані на сталість та розвиток, що сприяє виникненню конкурентної переваги та підвищенню

ефективності управління;

2) внутрішнє управління та корпоративна культура: КВ сприяє формуванню етичної корпоративної культури, де працівники відчують важливість своєї ролі в досягненні корпоративних цілей. Це може позитивно вплинути на мотивацію, залученість та задоволеність працівників;

3) залучення і утримання талантів: компанії, які демонструють високий рівень корпоративної відповідальності, привертають та утримують талановитих співробітників. Сучасні працівники часто обирають компанії, які дбають про соціальні та екологічні аспекти своєї діяльності;

4) збільшення довіри споживачів: споживачі стають все більше свідомими та вибагливими. Компанії, які дотримуються принципів КВ, можуть збудувати довіру серед клієнтів, що сприяє підвищенню продажів та утриманню лояльності;

5) ризиковий менеджмент: інтеграція принципів КВ дозволяє компаніям зменшити ризики, пов'язані з негативним впливом на навколишнє середовище, порушенням етичних стандартів чи неврахуванням соціальних аспектів;

6) сталість розвитку: (КВ) розглядає довгострокову перспективу розвитку. Компанії, що враховують вимоги сталого розвитку, можуть легше адаптуватися до змін у суспільстві та економіці, що сприяє управлінській ефективності в довгостроковій перспективі.

Отже корпоративна відповідальність впливає на управлінську ефективність, створюючи умови для сталого розвитку, підвищення конкурентоспроможності та позитивної взаємодії з різними зацікавленими сторонами. Прийняття КВ стає важливим елементом стратегії будь-якої сучасної компанії, спрямованої на досягнення успіху в умовах зростаючого соціального та екологічного тиску.

Список використаних джерел:

1. Воробей В. Корпоративна соціальна відповідальність чи вигода? Києво-Могилянська Бізнес Студія. №10. 2005. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.management.com.ua/cm/cm037.html>.
2. Стан та перспективи розвитку економіки України в умовах глобалізації: теорія та практика. Під ред. д.е.н., професора О.О. Непочатенко. Умань: Видавничо-поліграфічний центр «Візаві», 2014. Частина 1-2. 324 с.
3. Стародубська М. Ефективність соціальних проектів потрібно виміряти Новий маркетинг. 2006. №8. С.36-42.
4. Friedman M. The Social Responsibility of Business is to increase its Profit. New York Times Magazine. September, 13, 1970. P. 122-126.